

altsaa føies til Huusafgiften dette Høverives-
derlag i det Forhold, det er, altsaa ogsaa,
naar det er vedtaget mellem Parterne ved fri-
villig Overenskomst og ikke nødvendig for Af-
løsningsmændene.

Ordføeren: Ja, det er det, Udvalget
ikke har kunnet indrømme, og vi maae derfor
netop anbefale det af os stillede Forslag.

Da ingen Flere begjærede Ordet skred man
til Afstemning, hvorved:

1) Nr. 21. Forslag af Udvalget: at „mel-
lem Parterne“ i Linie 10 forandres til „for
dem“.

vedtoges med 39 Stemmer imod 30.

2) § 6 med den vedtagne Forandring saa-
lydende:

Ligesom det allerede ved Forordningen af
27de Mai 1848 § 3 er tilladt Ciere af Huse
paa Landet, naar de bortfaste disse, at betinge
sig Udpantningsret for den resterende Huus-
afgift, dog at denne Ret gjøres gjældende in-
den eet Aar efter Afgiftens Forsaldstid, saales-
des tilkommer den til det her omhandlede Pligt-
arbejde berettigede Ciere samme Ret hos den
Arbejdspligtige for den ved Afsløsningsmæn-
dernes Kjendelse eller ved en for dem ind-
gaaet Overenskomst fastsatte aarlige Godt-
gjørelse for bemeldte Arbejde.

vedtoges med 57 mod 3 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derpaa over til
Behandlingen af § 7, hvortil der er stillet et
Ændringsforslag af Udvalgets Majoritet.

Ordføeren: Jeg skal med Hensyn til
det foreliggende under Nr. 22 opførte Forslag
af Udvalgets Fleertal ganske henholde mig til,
hvad derom er yttret ved den foregaaende Lovs
Forhandling.

Sjerrild: Ja, jeg vil ogsaa nærmest
henholde mig til hvad jeg tidligere har yttret
ved den anden Lov, og blot gjentage, at jeg
altid har anseet og fremdeles maa ansee det
for at være det rigtigste, at man tager Folt
til en Gjærning, som de forstaae sig paa.
Saaledes, som jeg tidligere har sagt, saa synes
jeg, at det er bedst at have Landmænd til at
domme over Høveriets Værdie, og jeg holder
for, at det er det retteste at have Lovlærde til
at bedømme, hvorledes Contracter bør forstaaes.

Med disse korte Øttringer skal jeg henstille
Sagen til Thinget.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade
mig at henlede Opmærksomheden paa, at, saa-
ledes som Ændringsforslaget er stillet, hedder
det: „Skulde der under Forretningen opstaae
retslige Spørgsmaal osv.“, hvilket dog in-
genlunde er det Samme som Udkastets Udtryk:
„retlige Spørgsmaal“. Det Eine er proces-
suelle Spørgsmaal, det Andet er juridiske; men
i ethvert Fald vil det vist være i Thingets
Erindring af den tidligere Discussion, at jeg
anseer dette Forslag for at gjøre en saa betæn-
kelig Forandring i den hele Institutions Cha-
rakter, at jeg ikke paa nogen Maade vil driste
mig til at anbefale dette Lovforslag til at ud-
komme som Lov, hvis en saadan Forandring
vedtages, og jeg troer i det Hele, at Antagel-
sen af dette Forslag vil medføre Usandsynlighed
for, at man vil kunne faae Sagen tilendebragt
i denne Sæssion, da det vil give Anledning til
meget vidtløftige Forhandlinger.

Da ikke Flere begjærede Ordet, skred man
derpaa til Afstemning, som gav følgende Re-
sultat:

1) Nr. 22. Forslag af Udvalgets Fleertal:
(Christensen, Drewsen, Johansen, Simonsen og
Winther) at Paragraphen kommer til at lyde
saaledes:

„Skulde der under Forretningen opstaae
retslige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens
Udfald i det Hele eller for en Deel vil være
afhængig, f. Ex. om det paagjældende Arbej-
des Lovlighed, og en mindelig Overenskomst
herom mellem Parterne ei kan tilvejebringes
ved Mægling, da skulde ogsaa disse
Spørgsmaal være at afgjøre ved Af-
løsningsmændenes Kjendelse.“
forkastedes med 44 Stemmer imod 27.

2) § 7, saalydende:

Skulde der under Forretningen opstaae ret-
lige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Ud-
fald i det Hele eller for en Deel vil være af-
hængig, f. Ex. om det paagjældende Arbejdes
Lovlighed p. s. v., og en mindelig Overens-
komst herom mellem Parterne ei kan tilveje-
bringes ved Mægling, da kunne vel Parterne,
hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet
afgjøre ved Afsløsningsmændenes Kjendelse, men